

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Českých Budějovicích rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. et Mgr. Bc. Petra Jíříka a soudců Mgr. Heleny Nutilové a JUDr. Michala Hájka, Ph.D., ve věci

žalobce: **M.S.**
sídlem X
zastoupen advokátkou Mgr. Kristýnou Coufalovou
sídlem Olomoucká 1292/17a, 618 00 Brno

proti
žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**
sídlem Masarykova 427/31, 602 00 Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 6. 2022, č. j. 24003/22/5000-10611-712244,
a ze dne 19. 8. 2022, č. j. 30820/22/5500-10611-712343

takto:

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žalobce **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému se náhrada nákladů řízení **nepřiznává.**

Odůvodnění:

I. Vymezení věci a procesní postup soudu

1. Dodatečným platebním výměrem ze dne 9. 7. 2021, č. j. 114173/21/4300-13823-703291, byla žalobci doměřena daň z hazardních her podle pomůcek za zdaňovací období 2.

čtvrtletí roku 2017 ve výši 58 205 Kč a současně bylo žalobci stanoveno penále v částce 11 641 Kč (dále jen „dodatečný platební výměr za 2. čtvrtletí“).

2. Dodatečným platebním výměrem ze dne 8. 10. 2021, č. j. 159290/21/4300-13823-704691, byla žalobci doměřena daň z hazardních her podle pomůcek za zdaňovací období 3. čtvrtletí roku 2017 ve výši 51 170 Kč a současně bylo žalobci stanoveno penále v částce 10 234 Kč (dále jen „dodatečný platební výměr za 3. čtvrtletí“).
3. Dodatečným platebním výměrem ze dne 7. 1. 2021, č. j. 2567/22/4300-13823-704691 byla žalobci doměřena daň z hazardních her podle pomůcek za zdaňovací období 4. čtvrtletí roku 2017 ve výši 73 395 Kč a současně bylo žalobci stanoveno penále v částce 14 679 Kč (dále jen „dodatečný platební výměr za 4. čtvrtletí“).
4. Daňové orgány svá rozhodnutí postavily na tom, že žalobce uzavřel se společností DP&K-CZQ, s. r. o., nájemní smlouvu, na jejímž základě pronajal této společnosti, vlastníku technických zařízení, prostor své nemovitosti, za což mu náležel podíl na výnosu z umístěných technických zařízení. Žalobce dle daňových orgánů provozoval hazardní hry, které byly předmětem daně z hazardních her, prostřednictvím technického zařízení; zpřístupnil prostor k umístění technického zařízení, zpřístupnil jej veřejnosti, poskytl elektrickou energii, připojení k internetu, zajistil běžnou technickou obsluhu a údržbu technického zařízení, participoval na výnosu z provozu technického zařízení a byl zmocněn k výplatě odměn.
5. Včasnou žalobou doručenou Krajskému soudu v Brně dne 17. 6. 2022, která byla usnesením tohoto soudu ze dne 23. 6. 2022, č. j. 30 Af 29/2022-30, postoupena Krajskému soudu v Českých Budějovicích (dále jen „krajský soud“) jako soudu místně příslušnému, se žalobce domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 4. 2022, č. j. 1532/22/5000-10611-712343. Tímto rozhodnutím bylo zamítnuto žalobcovo odvolání a potvrzena rozhodnutí Specializovaného finančního úřadu (dále jen „správce daně“) – dodatečný platební výměr za 2. čtvrtletí a dodatečný platební výměr za 3. čtvrtletí. Tato věc byla projednávána u zdejšího soudu pod sp. zn. 51 Af 5/2022.
6. Včasnou žalobou doručenou krajskému soudu jako soudu místně příslušnému, se žalobce domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 8. 2022, č. j. 30820/22/5500-10611-712343. Tímto rozhodnutím bylo zamítnuto žalobcovo odvolání a potvrzeno rozhodnutí Specializovaného finančního úřadu (dále jen „správce daně“) – dodatečný platební výměr za 4. čtvrtletí. Tato věc byla projednávána u zdejšího soudu pod sp. zn. 51 Af 6/2022.
7. Při ústním jednání dne 31. 3. 2023 krajský soud usnesením spojil uvedené věci ke společnému projednání pod sp. zn. 51 Af 5/2022.

II. Shrnutí žaloby

8. Žalobce má za to, že daňové orgány nesprávně posoudily postavení žalobce a daňovou povinnost mu vyměřily nezákonně.
9. Žalobce popisuje, že je výlučným vlastníkem nemovitosti – pozemku p. č. St. X – zastavená plocha a nádvoří, jehož součástí je stavba č. p. X, objekt k bydlení, obec P., k. ú. X, zapsané na LV č. X u Katastrálního úřadu pro Jihočeský kraj, katastrální pracoviště X (dále jen „nemovitost“). Specifikovanou nemovitost žalobce pronajímal společnosti DP&K-CZQ, s. r. o., která provozovala činnost spojenou s provozováním hazardních her. Jakoukoli participaci na provozování hazardních her žalobce odmítá. Výše nájemného se odvíjela od výše zisku společnosti DP&K-CZQ, s. r. o., k tomu žalobce podotýká, že zisk

nebyl tvořen pouze výnosem z technických zařízení. Žalobce uvádí, že společnosti DP&K-CZQ, s. r. o., jako nájemci neposkytoval jiné služby než ty, k nimž je povinen z pozice pronajímatele, nijak však nebyl zainteresován na hospodářském výsledku nájemce nemovitosti společnosti DP&K-CZQ, s. r. o. K tomu žalobce navrhuje provedení důkazu výsledkem R.M., tehdejšího zástupce společnosti DP&K-CZQ, s. r. o., jenž by mohl objasnit podmínky uzavření nájemní smlouvy a podmínky spolupráce s žalobcem.

10. Žalobce namítá, že bylo posuzováno období roku 2017, přičemž již v roce 2015 přenechal nemovitost do nájmu a z obezřetnosti si opatřil znalecký posudek zabývající se charakterem technických zařízení, které byly umístěny v jeho nemovitosti. Podle žalobce až v letech 2020 a 2021 dospěl správce daně k závěru, že předmětná technická zařízení vykazují znaky hazardní hry, z čehož usuzuje, že správce daně aplikuje zcela nepřipustně právní předpisy zpětně.
11. Žalobce namítá, že postupem žalovaného a správce daně byly porušeny základní zásady daňového řízení, a to zásada zákonnosti, zásada legální licence, zásada legitimního očekávání a zásada volného hodnocení důkazů.
12. Z uvedených důvodů navrhuje žalobce napadené rozhodnutí žalovaného zrušit a věc mu vrátit k dalšímu řízení, a to pro nezákonnost a nepřezkoumatelnost.
13. Na podporu svých tvrzení navrhl žalobce provést jako důkaz napadená rozhodnutí, jednotlivé platební výměry, dále list vlastnictví a poté nájemní smlouvu ze dne 1. 11. 2015, daňové přiznání k dani z příjmů fyzických osob za rok 2017, spisový materiál, výpis z obchodního rejstříku.

III. Shrnutí vyjádření žalovaného

14. Žalovaný ve vyjádření k žalobě navrhuje její zamítnutí, shrnuje dosavadní průběh řízení, reaguje na jednotlivé žalobní body a v podrobnostech odkazuje na odůvodnění napadeného rozhodnutí. Žalovaný popisuje participaci žalobce na výnosu z provozu technického zařízení a uvádí, že se žalobce podílel na provozování hazardních her ve smyslu § 5 zákona o hazardních hrách. V souvislosti s tím odkazuje žalovaný na rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 6. 4. 2021, č. j. 62 Af 48/2019-71, v němž bylo rovněž posuzováno, zda se jednalo o prostý nájem či provozování hazardní hry dle § 5 zákona o hazardních hrách. Žalovaný považuje za zjevné, že fakticky nájemné představovalo podíl na výnosu z hazardních her. Žalovaný dále podotýká, že vlastník technických zařízení nedisponoval patřičným povolením, což je mu známo z úřední činnosti a žalobce na to upozornil. K námitce zpětné aplikace právních předpisů žalovaný uvádí, že ve věci byl aplikován zákon č. 186/2016 Sb., o hazardních hrách, v rozhodném znění (dále jen „zákon o hazardních hrách“), a zákon č. 187/2016 Sb., o dani z hazardních her, v rozhodném znění (dále jen „zákon o dani z hazardních her“), oba zákonné předpisy nabyly účinnosti dne 1. 1. 2017, přičemž posuzovaná zdaňovací období byla 2. a 3. čtvrtletí 2017. Námitku zpětné účinnosti tak považuje žalovaný za nedůvodnou. Tvrzená obezřetnost žalobce spočívající v tom, že si nechal zpracovat znalecký posudek o tom, zda technická zařízení naplňují znaky hazardní hry, nemění dle žalovaného nic na tom, že provozování technického zařízení naplňovalo znaky hazardní hry ve smyslu § 3 odst. 2 písm. e) zákona o hazardních hrách. K námitce údajného dvojího zdanění žalovaný konstatuje, že plnění jiných daňových povinností (daň z příjmů a daň z přidané hodnoty) nemá žádnou souvislost s povinností odvést příslušnou daň za provozování hazardní hry.

15. K tvrzení o neúplně zjištěném skutkovém stavu žalovaný uvádí, že v odstavcích 15 až 18 napadeného rozhodnutí shrnul, na základě jakých důkazních prostředků dospěl k závěru, že žalobce provozoval hazardní hry ve smyslu § 5 zákona o hazardních hrách. Žalovaný vysvětluje, že k odmítnutí důkazního návrhu na výslech zástupce vlastníka technických služeb přistoupil z toho důvodu, že jej považoval za nadbytečný. Jako zásadní žalovaný shledává participaci žalobce na zisku z provozování hazardní hry, což hodnotí jako stěžejní okolnost významnou při posouzení toho, zda se jednalo v případě žalobce o provozování hazardní hry. Obecné námitky porušení zásad daňového řádu nejsou dle žalovaného důvodné.

IV. Rozhodný obsah daňových spisů

16. Do daňových spisů byla mj. založena nájemní smlouva č. 2015/BCHH uzavřená dne 1. 11. 2015 mezi žalobcem jako pronajímatelem a společností DP&K-CZQ, s. r. o., jako nájemcem o přenechání k dočasnému užívání prostor sloužících k podnikání. Na základě nájemní smlouvy byl nájemce povinen platit žalovanému nájemné ve výši 35 % z celkového výnosu v příslušném kalendářním měsíci z provozu umístěného technického zařízení. K nájemní smlouvě bylo připojeno zmocnění pro žalobce, které jej opravňovalo k předání odměny účastníku znalostní soutěže.

Zdaňovací období druhé čtvrtletí a třetí čtvrtletí roku 2017

17. Daňové orgány měly k dispozici kontrolní hlášení z vyhledávací činnosti, z nichž zjistily hodnotu plnění mezi žalobcem a společností DP&K-CZQ, s. r. o., za 2. a 3. čtvrtletí 2017. Rovněž bylo v rámci vyhledávací činnosti zjištěno, že společnost DP&K-CZQ, s. r. o., vlastnila technické zařízení provozované žalobcem, které naplňovalo znaky hazardní hry dle § 3 odst. 2 písm. e) zákona o hazardních hrách. V reakci na toto zjištění vyzval dne 7. 7. 2020 správce daně žalobce k podání dodatečného daňového přiznání k dani z hazardních her za zdaňovací období 2. čtvrtletí roku 2017. Na to žalobce reagoval sdělením doručeným správci daně dne 20. 7. 2020, že není a nebyl ani v roce 2017 provozovatelem nebo spoluprovozovatelem hazardních her, pouze pronajal prostory společnosti DP&K-CZQ, s. r. o., avšak neumožňoval provozovat hazardní hry. Současně podal dodatečné přiznání k dani z hazardních her za zdaňovací období 2. čtvrtletí roku 2017 ve výši 0 Kč.
18. Správce daně následně dne 4. 11. 2020 vydal výzvu k odstranění pochybností o správnosti, pravdivosti a úplnosti podaného dodatečného daňového přiznání. Dne 17. 11. 2020 reagoval žalobce setrváním na svých tvrzeních, které ve stejném duchu doplnil dne 1. 12. 2020. Správce daně žalobci sdělil dne 11. 6. 2021, že neodstranil pochybnosti, a tak mu bude stanovena daň z hazardních her z moci úřední. Správce daně přistoupil dne 9. 7. 2021 k vydání dodatečného platebního výměru k dani z hazardních her za zdaňovací období 2. čtvrtletí roku stanovené dle pomůcek ve výši 58 205 Kč.
19. Dne 8. 10. 2020 byl žalobce vyzván k podání dodatečného daňového přiznání k dani z hazardních her za zdaňovací období 3. čtvrtletí roku 2017. Na to žalobce reagoval podáním dodatečného přiznání k dani z hazardních her za zdaňovací období 3. čtvrtletí roku 2017 ve výši 0 Kč a sdělením, že není provozovatelem nebo zřizovatelem hazardních her. Správce daně následně dne 21. 7. 2021 vydal výzvu k odstranění pochybností o správnosti, pravdivosti a úplnosti podaného dodatečného daňového přiznání, na to dne 4. 8. 2021 reagoval žalobce setrváním na svých tvrzeních, že neprovozoval hazardní hry ani se na jejich provozování nepodílel. Následně dne 30. 9. 2021 podal námitky proti odstranění

pochybností a uvedl, že nesouhlasí s vyhodnocením jeho funkce jako spoluprovozovatele hazardních her. Správce daně žalobci dne 7. 10. 2021 sdělil, že neodstranil pochybnosti, a tak mu bude stanovena daň z hazardních her z moci úřední. Správce daně přistoupil dne 8. 10. 2021 k vydání dodatečného platebního výměru k dani z hazardních her za zdaňovací období 3. čtvrtletí roku 2017 stanovené dle pomůcek ve výši 51 170 Kč.

20. Proti platebnímu výměru ze dne 9. 7. 2021 podal žalobce dne 4. 8. 2021 odvolání a proti platebnímu výměru ze dne 8. 10. 2021 podal odvolání dne 9. 11. 2021. Žalovaný o podaných odvoláních rozhodl žalobou napadeným rozhodnutím tak, že je zamítá a dodatečné platební výměry ze dne 9. 7. 2021 a ze dne 8. 10. 2021 potvrdil. Žalovaný dospěl k závěru, že jednání žalobce naplňuje znaky provozování hazardních her ve smyslu § 5 zákona o hazardních hrách a v jeho nemovitosti umístěné technické zařízení mělo povahu hazardní hry.

Zdaňovací období čtvrté čtvrtletí roku 2017

21. Daňové orgány v rámci vyhledávací činnosti získaly důkazní prostředky, z nichž vyplývá, že žalobce v předmětném období provozoval hazardní hry na technických zařízeních. V reakci na toto zjištění vyzval dne 30. 12. 2020 správce daně žalobce k podání dodatečného daňového přiznání k dani z hazardních her za zdaňovací období 4. čtvrtletí roku 2017. Dne 17. 1. 2021 podal žalobce dodatečné přiznání k dani z hazardních her za zdaňovací období 4. čtvrtletí roku 2017 ve výši 0 Kč.
22. Správce daně následně dne 26. 10. 2021 vydal výzvu k odstranění pochybností o správnosti, pravdivosti a úplnosti podaného dodatečného daňového přiznání. Dne 14. 11. 2021 na to reagoval žalobce setrváním na svých tvrzeních. Správce daně žalobci sdělil dne 7. 12. 2021, že neodstranil pochybnosti, a tak mu bude stanovena daň z hazardních her z moci úřední. Správce daně přistoupil dne 7. 1. 2021 k vydání dodatečného platebního výměru k dani z hazardních her za zdaňovací období 4. čtvrtletí roku stanovené dle pomůcek ve výši 73 395 Kč.
23. Proti dodatečnému platebnímu výměru ze dne 7. 1. 2021 podal žalobce dne 8. 2. 2022 odvolání, o němž žalovaný rozhodl žalobou napadeným rozhodnutím tak, že jej zamítá a dodatečný platební výměr potvrzuje. Žalovaný dospěl k závěru, že jednání žalobce naplňuje znaky provozování hazardních her ve smyslu § 5 zákona o hazardních hrách a v jeho nemovitosti umístěné technické zařízení mělo povahu hazardní hry.

V. Právní hodnocení krajského soudu

24. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů, vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, dále jen „s. ř. s.“).
25. Krajský soud rozhodl při jednání dne 31. 3. 2023. Na tento den bylo nařízeno jednání jak ve věci vedené pod sp. zn. 51 Af 6/2022, tak ve věci vedené pod sp. zn. 51 Af 5/2022. Neboť bylo shledáno naplnění předpokladů § 39 odst. 1 s. ř. s., při prvním jednání ve věci sp. zn. 51 Af 6/2022 soud usnesením obě věci spojil ke společnému projednání pod sp. zn. 51 Af 5/2022. Při jednání setrvali účastníci na svých dosavadních podáních. Důkazní návrh na výslech svědka R.M. byl zamítnut pro nadbytečnost (viz níže bod 41). Listiny, které jsou v žalobě navrhovány jako důkaz, jsou součástí daňového spisu a

z tohoto důvodu nebylo nutné jimi dokazovat; otázka vlastnictví dané nemovitosti nebyla nikým zpochybňována.

26. Žaloba není důvodná.
27. Předmětem přezkumu je v této věci to, zda žalobce byl ve zdaňovacím období 2., 3. a 4. čtvrtletí roku 2017 poplatníkem daně z hazardních her ve smyslu § 1 písm. a) zákona o dani z hazardních her, či nikoli. Podle tohoto ustanovení platí, že *poplatníkem daně z hazardních her je držitel základního povolení podle zákona upravujícího hazardní hry nebo ten, kdo provozuje hazardní hru, k jejímuž provozování je takového povolení potřeba.*
28. Touto otázkou se krajský soud rovněž zabýval v obdobné věci téhož žalobce v rozsudku ze dne 31. 3. 2023, č. j. 63 Af 10/2022-49, v jiném zdaňovacím období. Od závěrů učiněných v této obdobné věci nemá krajský soud důvod se odchylovat.
29. Dle § 5 zákona o hazardních hrách se provozováním hazardní hry rozumí *vykonávání činností spočívajících v uskutečňování hazardní hry se záměrem dosažení zisku, zejména příjem sázek a vkladů do hazardní hry, výplata výhry, další činnosti organizačního, finančního a technického charakteru související s uvedením hazardní hry do provozu a se zajištěním vlastního provozu, jakož i činnosti potřebné pro ukončení a vypořádání hazardní hry.* Hazardní hrou se dle § 3 odst. 1 téhož zákona rozumí *hra, sázka nebo los, do nichž sázející vloží sázku, jejíž návratnost se nezaručuje, a v nichž o výhře nebo prohře rozhoduje zcela nebo zčásti náhoda nebo neznámá okolnost.* K naplnění definice hazardní hry tak musí být splněny kumulativně dvě podmínky, a to absence záruky návratnosti vynaložených finančních prostředků a přítomnost prvku náhody.
30. Na prvním místě se krajský soud zabýval tím, zda technická zařízení nájemce - společnosti DP&K-CZQ, s. r. o., provozovaná v nebytových prostorech ve vlastnictví žalobce, představují hazardní hru ve smyslu § 3 odst. 1 zákona o hazardních hrách.
31. Společnost DP&K-CZQ s. r. o. provozovala v prostorech žalobce v rozhodném období technická zařízení typu I-Stars a Diamond Level. Charakterem těchto technických zařízení se krajský soud zabýval již v rozsudku ze dne 27. 1. 2021, č. j. 61 A 15/2019-85, na který žalovaný ve vyjádření k žalobě opakovaně poukazoval. I v tomto případě byla nájemcem prostor ve vlastnictví žalobce sloužících k provozu technických zařízení společnost DP&K-CZQ, s. r. o. Krajský soud v této minulé věci vycházel ze znaleckých posudků ze dne 21. 2. 2018 a ze dne 22. 2. 2018. Tyto znalecké posudky jsou součástí daňového spisu i v nyní přezkoumávané věci. Z těchto znaleckých posudků plyne, že předmětná technická zařízení obsahují z pohledu hráče prvek náhody a absentuje záruka návratnosti, jedná se tedy o zařízení pro hazardní hry.
32. Krajský soud se v nynější věci, v níž byla použita typově totožná technická zařízení, nemá důvod jakkoli odchylovat od závěrů vyslovených zdejším soudem ve shora uvedené věci. Ostatně žalobce nepřednáší jakoukoli argumentaci, která by uvedené závěry zpochybňovala. Žalobce pouze uvedl, že měl k dispozici znalecký posudek předložený již v předcházejícím řízení, který vyhodnocoval charakter technických zařízení umístěných v jeho nemovitosti. Má-li žalobce na mysli znalecké posudky č. 01/2018/ČR a č. 02/2018/ČR vyhotovené Ústavem soudního inženýrství Žilinskej univerzity v Žilině, které předložil v průběhu daňového řízení, pak tyto popisují pouze vlastnosti softwaru technických zařízení, nikoli však prvek náhody a neznámých okolností z pohledu účastníka hry. Vyhodnocení prvku náhody z pohledu účastníka hry je přitom pro

posouzení naplnění definice hazardní hry ve smyslu shora citovaného § 3 odst. 1 zákona o hazardních hrách zásadní, jak rovněž konstatoval Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 17. 10. 2018, č. j. 1 As 136/2018-32.

33. Krajský soud má na základě uvedeného za prokázané, že technická zařízení I-Stars a Diamond Level provozovaná společností DP&K-CZQ s. r. o. v prostorech ve vlastnictví žalobce, jsou zařízeními pro hazardní hry.
34. Krajský soud se dále zabýval tím, zda se žalobce v rozhodném období podílel na provozování výše uvedených technických zařízení a stal se tak poplatníkem hazardní daně ve smyslu shora citovaného § 1 písm. a) zákona o dani z hazardních her, proti čemuž žalobce v žalobě brojil. Dle tohoto ustanovení mohou být poplatníci rozděleni do dvou kategorií, a to kategorie poplatníků, kteří disponují povolením k provozu hazardní hry, zde je poplatníkem pouze držitel povolení, a dále kategorie poplatníků, kteří tímto povolením nedisponují, zde jsou poplatníky všichni, kdo provozují hazardní hru, avšak tímto povolením nedisponují.
35. Žalobce v žalobě setrvale uváděl, že společnost DP&K-CZQ, s. r. o., disponovala potřebným povolením k provozování technických zařízení. S takovým povolením byl seznámen, a tak má za to, že byl dostatečně obezřetný při své podnikatelské činnosti. Nicméně, jak z řízení před správcem daně vyplynulo, tato společnost umísťovala technická zařízení, aniž by takovým platným povolením disponovala. To se žalobce dozvěděl nejpozději ve výzvě k odstranění pochybností ze dne 21. 7. 2021, č. j. 118547/21/4300-13823-704691.
36. Nicméně, je nerozhodné, zda žalobce o absenci povolení k provozu hazardní hry společnosti DP&K-CZQ, s. r. o., nevěděl, neboť povinnost přiznat a uhradit daň z hazardní hry provozovatelem dle § 1 písm. a) zákona o dani z hazardních her není vázána na jeho vědomost o držení povolení k provozu této hry. V opačném případě by totiž došlo k daňovému zvýhodnění osob provozujících hazardní hry bez platného povolení. Totožný přístup lze nalézt např. i v případě přestupku dle § 123 odst. 1 písm. b) zákona o hazardních hrách, který vychází z objektivní odpovědnosti za přestupek provozovatele, který provozuje hazardní hry bez povolení (zavinění se tudíž u provozovatele nezkoumá). Jak navíc uvedl žalovaný ve svém vyjádření k žalobě, žalobce měl možnost si tuto skutečnost jednoduchým způsobem ověřit na webových stránkách Ministerstva financí, které vede seznam legálních provozovatelů hazardních her.
37. Žalobce v rozhodném období pronajímal vlastní nebytové prostory sloužící k podnikání společnosti DP&K-CZQ, s. r. o., přičemž z obsahu nájemní smlouvy vyplývá, že za tento pronájem bylo ujednáno měsíční nájemné ve výši 35 % z celkového výnosu v příslušném kalendářním měsíci z provozu umístěného technického zařízení. Tyto výnosy byly nájemní smlouvou specifikovány jako výnosy získané v příslušném kalendářním měsíci z provozu všech internetových zařízení pro zobrazování databázových aplikací, jež jsou předmětem smlouvy.
38. Jak plyne z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 11. 2018, č. j. 1 As 207/2018-32, č. 3855/2019 Sb. NSS, subjektem, který vykonává služby související se zajištěním provozu technických zařízení pro hazardní hry (tehdy pod souhrnným názvem loterie, je i subjekt, který pronajímá prostory pro provoz těchto zařízení. Takový subjekt je na základě nájemní smlouvy stanovující nájemné jako procento z výnosu zařízení veden prímým finančním zájmem na řádném a efektivním provozu těchto technických zařízení.

Uvedený způsob výplaty nájemného je považován za finanční zájem na provozu hazardních her, což prokazuje přímý finanční zájem žalobce na provozu hazardních her.

39. Z uvedeného pro projednávanou věc plyne, že i žalobce byl provozovatelem hazardní hry na technických zařízeních typu I-Stars a Diamond Level ve vlastnictví společnosti DP&K-CZQ, s. r. o., neboť pro jejich provoz uvedené společnosti pronajímal prostory ve svém vlastnictví a současně participoval na zisku generovaném z tohoto provozu v rámci sjednaného nájemného. Není pravdou, že by provoz uvedených technických zařízení nebyl závislý na jednání žalobce. Naopak bez žalobcova aktivního jednání – pronájem a zpřístupnění prostor pro provoz technických zařízení, zpřístupnění těchto prostor pro veřejnost, poskytnutí elektrické energie či poskytnutí internetového připojení – by nebylo fungování těchto technických zařízení možné. Krajský soud dospěl shodně jako daňové orgány k závěru, že žalobcovo jednání naplňuje znaky provozování hazardní hry ve smyslu § 5 zákona o hazardních hrách. Takový závěr je v souladu s aktuální judikaturou správních soudů, které již opakovaně rozhodovaly ve skutkově obdobných věcech a shodně dospěly k závěru, že provozování hazardní hry ve smyslu § 5 zákona o hazardních hrách je i soustavná činnost vyznačující se takovým jednáním, bez něhož by samotný provoz technických zařízení nebyl možný. (viz rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 6. 4. 2021, č. j. 62 Af 48/2019-71)
40. Ačkoliv se žalobce pokoušel zpochybnit, že zajišťoval činnosti spojené s provozováním hazardních her, zejména výplatu výher a obsluhu technických zařízení, zajišťování těchto činností daňové orgány zjistily bez jakýchkoli pochybností. Se závěry žalovaného se krajský soud ztotožňuje. Na straně 16 v bodě 58 napadeného rozhodnutí žalovaný poukazuje na zmocnění udělené k nájemní smlouvě (č. 2015/BCHH ze dne 1. 11. 2015), jímž byl žalobce přímo zmocněn k předávání odměny účastníkům tzv. „znalostní soutěže“. Společnost DP&K-CZQ, s. r. o., podle všeho také neměla dostatek zaměstnanců, aby pokryla obsluhu všech svých technických zařízení umístěných napříč Českou republikou, a tak daňové orgány logicky předpokládaly, že žalobce musel vykonávat činnosti spojené s provozem technických zařízení, což ostatně bylo potvrzeno protokolem o kontrole Celního úřadu pro Jihočeský kraj uloženého na CD nosiči založeném do správního spisu. Vzhledem k těmto skutečnostem nelze přisvědčit žalobci, že z jeho strany docházelo k prostému nájmu – přenechání věci k užívání jinému. Krajský soud je přesvědčen, že bylo dostatečně prokázáno, že jednání žalobce spočívá v provozování hazardních her ve smyslu § 5 zákona o hazardních hrách.
41. Navržený výslech R.M., zástupce společnosti DP&K-CZQ, s. r. o., v rozhodném období, shledává krajský soud za nadbytečný, neboť skutkový stav, resp. zapojení žalobce do provozování technických zařízení, bylo dostatečně zjištěno z podkladů založených do daňového spisu. Judikatura správních soudů jednoznačně vyložila jednání a okolnosti, jež lze považovat za provozování hazardních her ve smyslu § 5 zákona o hazardních hrách. Spolupráce žalobce se společností DP&K-CZQ, s. r. o., tato kritéria naplňovala a daňové orgány správně vyhodnotily aktivní jednání žalobce jako provozování hazardních her.
42. K námitce tvrzené nepřípustné zpětné aplikace právních předpisů krajský soud podotýká, že ve věci byl aplikován zákon o dani z hazardních her a zákon o hazardních hrách. Tyto právní předpisy se staly účinnými ode dne 1. 1. 2017. V projednávané věci jsou posuzována zdaňovací období 2., 3. a 4. čtvrtletí roku 2017. To znamená, že ve věci byly aplikovány účinné právní předpisy. O zpětnou aplikaci právních předpisů by se jednalo pouze za předpokladu, že by předmětné právní předpisy byly užity na zdaňovací období před jejich

nabytím jejich účinnosti, což se nestalo. Skutečnost, že v posuzovaném zdaňovacím období ještě neexistovala správní praxe není relevantní.

43. Ani námitka žalobce ohledně odvedení daně z příjmu a daně z přidané hodnoty z nájemného, nic nemění na vzniku jeho daňové povinnosti z provozování hazardních her. Jedná se o zcela samostatné daňové povinnosti bez jakéhokoli významu pro přezkoumávanou věc, neboť otázka úhrady daně z příjmů a daně z přidané hodnoty není pro posouzení postavení žalobce jako poplatníka daně z hazardních her rozhodná.
44. Závěrem žalobce pouze obecně konstatoval porušení zásady zákonnosti, zásady legální licence, zásady volného hodnocení důkazů a zásady legitimního očekávání. Tyto zásady a jejich údajné porušení žalobce nijak neprovázal s přezkoumávanou věcí. Z tohoto důvodu může krajský soud ve stejné zcela obecné rovině konstatovat, že porušení uvedených zásad neshledal, neboť zjištěný skutkový stav a sama napadená těmito zásadám odpovídají.

VI. Závěr a náklady řízení

45. Na základě shora uvedeného dospěl krajský soud k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
46. O náhradě nákladů řízení rozhodl krajský soud podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. Žalobce neměl v řízení úspěch, a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Pokud jde o procesně úspěšného žalovaného, v jeho případě nebylo prokázáno, že by mu v souvislosti s tímto řízením před soudem vznikly nezbytné náklady důvodně vynaložené nad rámec běžné úřední činnosti. Z toho důvodu mu krajský soud náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

České Budějovice 31. března 2023

Mgr. et Mgr. Bc. Petr Jiřík v. r.
předseda senátu